

ROZEHNAL & PARTNEŘI

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Rada České televize

Kavčí hory

140 70 Praha 4

V Praze, dne 5.1.2014

Věc

Posouzení některých právních aspektů podnětu zaměstnanců České televize ze dne 25.10.2013 adresovaného Radě České televize

I. ZÁKLAD ŠETŘENÍ

Předmětem tohoto rozboru je posouzení některých právních aspektů podnětu zaměstnanců České televize ze dne 25.10.2013 adresovaného Radě České televize, a to v rozsahu zadání rozboru. Předmětem rozboru není posouzení oprávněnosti výtek obsažených v předmětném podnětu, neboť svým obsahem přesahují možnosti právního rozboru.

Předmětem rozboru je zejména zodpovězení následujících otázek:

1. Zda a v jakém rozsahu je Rada České televize oprávněna se stížností zabývat.
2. Zda je nutno zásadu objektivitu a vyváženosti vztahovat k jednotlivému pořadu, programu či vysílání České televize.

3. Kdo je oprávněn určovat konečnou podobu zpravodajských a politicko-publicistických pořadů vysílaných Českou televizí.

Toto stanovisko je omezeno a předkládáno na základě právních předpisů České republiky ke dni jeho vystavení tak, jak jsou v současné době aplikovány soudy České republiky. Pro účely vypracování tohoto stanoviska jsem vycházel z podnětu některých zaměstnanců České televize ze dne 25.10.2013 adresovaného Radě České televize a vyjádření ředitele zpravodajství Zdeňka Šámala k podnětu předloženému Radě České televize ze dne 6.11.2013.

Členění tohoto stanoviska do článků a odstavců a zařazení nadpisů je prováděno pouze pro účely usnadnění orientace v textu a nemá vliv na význam nebo výklad obsažený v tomto stanovisku.

II. VÝCHOZÍ PŘEDPOKLADY

Pro účely tohoto stanoviska jsem vycházel zejména z předpokladu, že veřejně přístupné informace vyjadřují pravý a skutečný názor jejich autorů a zveřejněné interní předpisy České televize jsou v souladu se skutečným stavem věcí.

III. ZKRATKY A DEFINICE

Následující zkratky mají níže uvedený význam:

Zákon o České televizi	Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi ve znění pozdějších předpisů
Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání	Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů

IV. PRÁVNÍ STANOVISKO

1. Pravomoc Rady České televize ve vztahu k podnětu zaměstnanců České televize ze dne 25.10.2013

Dle ustanovení § 8, odst. 1), písm. h) a i) zákona o České televizi náleží do působnosti Rady České televize rozhodovat o stížnostech týkajících se generálního ředitele a dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu České televize. Výše uvedený podnět obsahuje tvrzení, že je ve vysílání České televize porušována povinnost poskytovat objektivní, ověřené a ve svém celku vyvážené a všestranné informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů. Poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů je přitom jedním z hlavních úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání, které je Česká televize povinna plnit. Dle ustanovení čl. III., odst. 1. Statutu České televize generální ředitel České televize řídí činnost České televize. Pokud jsou v předmětném podnětu obsažena tvrzení o neobjektivitě a nevyváženosti vysílání České televize, je tento podnět svým obsahem zároveň stížností týkající se generálního ředitele, neboť jeho povinností je, aby Českou televizi řídil tak, aby plnila úkoly stanovené zákonem, tedy aby mimo jiné poskytovala objektivní, ověřené, ve svém celku vyvážené a všestranné informace pro svobodné vytváření názorů. Z výše uvedeného vyplývá, že Rada České televize je nejen oprávněna, ale i povinna se předmětným podnětem zabývat. Rada České televize je však oprávněna se zabývat tímto podnětem pouze v rozsahu toho, zda Česká televize poskytuje objektivní, ověřené, ve svém celku vyvážené a všestranné informace pro svobodné vytváření názorů a zda generální ředitel neporušil některou ze svých povinností stanovených zákonem, Statutem České televize, Kodexem České televize, jinou interní normou či smlouvou. Další výtky obsažené v podnětu (např. proces vytváření programů) je mimo rozhodovací pravomoc Rady České televize, neboť dle ustanovení § 8, odst. 4) zákona o České televizi nesmí Rada České televize ani její členové přímo zasahovat do výroby a vysílání televizních pořadů.

2. Objektivita a vyváženost vysílání České televize

Povinnost provozovatelů televizního vysílání vysílat objektivně a vyváženě je zakotvena v ustanovení § 31, odst. 2) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, které stanoví, že provozovatel vysílání poskytuje objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů. Ustanovení třetího odstavce téhož paragrafu pak stanoví, že provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivity a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě¹.

Význam první věty druhého odstavce není pouhým jazykovým výkladem zcela zřetelný, protože nejen, že se jedná o neurčitý právní pojem, ale ustanovení je rovněž neobratně formulováno. Informace je totiž zprávou nebo údajem, která jako taková nemůže mít kvalitu objektivity a vyváženosti. Pojem objektivní a vyvážené informace nelze zcela přesně právně definovat. Interpretace neurčitého právního pojmu je pak zcela v kompetenci Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, která musí nejprve tento neurčitý právní pojem objasnit a určit jeho rozsah a poté vyhodnotit, zda okolnosti konkrétního případu lze zařadit do rámce daného neurčitého právního pojmu. Do určité míry může být nápomocno definování pojmu objektivita a vyváženost. Objektivitu je možno charakterizovat jako neutralitu ve vztahu k předmětu zpravodajství, nestrannost, pravdivost a relevanci. Vyváženost je pak možno charakterizovat jako vyváženost v proporcích předávané zprávy nebo údaje. Pojem objektivita tedy v sobě zahrnuje zejména správnost (přesnost), transparentnost (uvádění pramenů) a věcnost (absence vlastních hodnocení). Vyváženost je pak

---

¹ Požadavek objektivity a vyváženosti vysílání vyplývá také z Evropské úmluvy o přeshraniční televizi (Sdělení č. 57/2004 Sb. m. s.) a jejího čl. 7 bod 3., z etických pravidel novinářské profese (srov. čl. 1 Etického kodexu novináře vydaného syndikátem českých novinářů a z rezoluce Rady Evropy 1003 z r. 1993 o novinářské etice (srov. její bod 4 a bod 36).

nestrannost, kdy nejsou některé názory potlačovány ve prospěch názorů jiných. Je samozřejmě otázka, zda je tuto kvalitu možno pojmově přisoudit informaci.

Objektivní a vyváženou je jen taková informace, která byla jako ta, jež má být vysílána, vybrána z dostupné sumy informací jako relevantní pro událost, o níž je informováno, včetně uvážení kontextu události.² Je tedy možno uzavřít, že objektivní a vyváženou informací je informace relevantní. V interpretaci pojmu objektivní a vyvážená informace jde však Nejvyšší správní soud poněkud za hranici prostého jazykového výkladu, a ustanovení § 31 odst. 2 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání vykládá jako obecnou povinnost provozovatele vysílání poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů, a to ve všech typech pořadů, které do svého vysílání zařazuje a v nichž je zachování takové povinnosti z hlediska obsahu vysílání relevantní. Nejvyšší správní soud tedy vykládá povinnost poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů jako povinnost respektovat zásady objektivní a vyváženosti.

Obdobné ustanovení obsahuje zákon o České televizi, který v § 2, odst. 2), písm. a) stanoví, že hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů. Požadavek na objektivitu informací je zde dán stejně jako v zákoně o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Povinnost poskytovat objektivní informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů je tedy nutno vykládat jako povinnost respektovat zásady objektivní. Požadavek na vyváženost informací je však definován odlišně od zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a to jako povinnost poskytovat „ve svém celku“ vyvážené informace pro svobodné vytváření názorů. I v tomto případě je nutno povinnost poskytovat vyvážené informace interpretovat jako povinnost respektovat zásadu vyváženosti. Zákon o České televizi však hovoří o povinnosti respektovat zásadu vyváženosti „ve svém celku“, což znamená respektovat zásadu vyváženosti ve

---

² Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2011, čj. 7 As 2/2010-126

vztahu ke svým programům. Programem je záměrné časové uspořádání jednotlivých televizních pořadů a dalších částí vysílání. Skutečnost, že respektování zásady vyváženosti znamená její dodržování ve vztahu k programům České televize, vyplývá i z ustanovení čl. 6, odst. 6.4 Kodexu České televize, podle kterého Česká televize pravidelně, nejméně jednou za čtvrt roku, uveřejní analýzu vyváženosti svého programu. Zároveň dle tohoto ustanovení analýza obsahuje porovnání prostoru, kterého se ve vysílání České televize dostalo politickým stranám a hnutím. Česká televize dle svého Kodexu tedy vztahuje zásadu vyváženosti jak ke svému programu, tak ke svému vysílání. Je nutno konstatovat, že takto formulovaná povinnost je z hlediska smyslu zákona lépe vyjádřená než povinnost stanovená zákonem o provozování rozhlasového a televizního vysílání, která stanoví povinnost dbát zásady objektivitu a vyváženosti, aniž by určoval, k jakému útvaru se má tato objektivita a vyváženost vztahovat. Některé pořady se totiž kritériu objektivitu a vyváženosti vymykají, jako jsou například pořady zábavné, sportovní, dětské, reality show a podobně. Úlohou České televize není poskytovat sterilní informace, nýbrž odrážet realitu včetně v ní obsažených kontroverzí, nejednoznačností, vrstevnatostí a emocionalitu. Je tedy možno konstatovat, že mezi úlohy České televize patří i vyvolávání celospolečenských diskuzí o aktuálních tématech. Vyváženost informací je tedy podle zákona o České televizi nutno vztahovat k programu jako celku, ale i k vysílání jako celku. Na plnění této povinnosti dohlíží Rada České televize, zatímco Rada pro rozhlasové a televizní vysílání má pravomoci širší a dohlíží mimo jiné na plnění povinností uvedených v § 31, odst. 2) a 3) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Snáze vyložitelné je ustanovení třetího odstavce § 31 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, které se dovolává zásady objektivitu a vyváženosti. Povinnost stanovená v § 31 odst. 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání je z hlediska svého zařazení i účelu v zákoně vůči povinnosti stanovené v odst. 2 speciální. Vztahuje se pouze na pořady zpravodajské a politicko-publicistické, kde nestačí dodržovat zásadu objektivitu a vyváženosti podle odst. 2, nýbrž je třeba ji promítnut do zachování svobodné soutěže politických sil ve

společnosti¹. Zásada vyváženosti tak spočívá v požadavku na rovnoměrné zastoupení politických alternativ, co do rozsahu a úpravy zpravodajství. Toto ustanovení se tedy netýká vysílání jako celku, ale pouze určitého typu pořadů (pořady zpravodajské a politicko-publicistické).

Je notorií, že respektování zásad objektivit a vyváženosti a zejména nepřipustnost jednostranného zvýhodňování některé politické strany nebo hnutí, popřípadě jejich názorů nebo názorů jednotlivých skupin veřejnosti, jsou stanoveny zejména ve vztahu k pořadům zpravodajským a politicko-publicistickým³, což nakonec vyplývá i z jazykového výkladu zákona. Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání však nikde nestanoví, co se rozumí pořadem zpravodajským, resp. politicko-publicistickým, zákon tedy neobsahuje žádnou definici těchto pojmů. Toto ustanovení stanoví nejen povinnost respektovat zásadu objektivit a vyváženosti, ale zároveň další povinnost, která je kromě jiného konkretizací těchto zásad. Touto povinností je příkaz, aby nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě. Je tedy jednoznačné, že respektování zásady objektivit a vyváženosti zpravodajských a politicko-publicistických pořadů je nutno vztahovat ke každému jednotlivému pořadu¹, ale zároveň je potřeba zajistit, aby nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě (jedná se o jednu z garancí zachování svobodné soutěže politických sil ve společnosti).

Z výše uvedeného vyplývá, že ustanovení odstavce druhého § 31 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání požaduje respektování zásad objektivit a vyváženosti pro každý jednotlivý pořad, ustanovení odstavce třetího téhož paragrafu, které je ve vztahu k odstavci druhému ustanovením speciálním, požaduje respektování zásad objektivit a vyváženosti nejen pro každý jednotlivý

---

³ Nejvyšší správní soud, SJS 535/2005, 7 As 38/2004 – 58

pořad, ale zároveň zakazuje jednostranně zvýhodňovat politické strany nebo hnutí v každém program provozovatele vysílání ve svém celku. Tyto dvě povinnosti nejsou v rozporu, ale vzájemně se doplňují a předmětná ustanovení jsou ve vztahu ustanovení obecného a zvláštního.

Zákon tedy stanoví podmínku, že každý jednotlivý pořad musí být objektivní a vyvážený a zpravodajské a politicko-publicistický pořady nesmí navíc zvýhodňovat některou politickou stranu či hnutí v rámci celého programu vysílání. Pořadem v televizním vysílání se rozumí pohyblivá obrazová sekvence se zvukem nebo bez zvuku, která svým obsahem, formou a funkcí tvoří uzavřený celek vysílání a představuje samostatnou položku televizního programu. Programem je pak záměrné časové uspořádání jednotlivých televizních pořadů a dalších částí vysílání.

Z této premisy plyne i rozhodovací praxe Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a Nejvyššího správního soudu. V některých případech jde rozhodovací praxe Nejvyššího správního soud ještě dál a vyžaduje objektivitu a vyváženost i části pořadu, která se zabývá určitým tématem. Má-li provozovatel televizního vysílání naplnit zákonný požadavek objektivitu a vyváženosti, musí zaznít relevantní informace v nezkreslené podobě v rámci té části vysílání, která tvoří samostatný a od ostatních částí vysílání oddělitelný celek zabývající se určitým tématem⁴. Zákaz jednostranného zvýhodňování politických stran nebo hnutí je pak konzistentně posuzován ve vztahu k celku vysílaného programu⁵. Proto má být vysílání publicistických pořadů organizováno tak, aby jednotlivé pořady byly často angažované, kritické a názorově vyhraněné, samozřejmě vždy při zachování objektivitu a pravdivosti sdělení o faktech, avšak ve svém celku vytvářely pestrou a z hlediska názorového spektra společnosti reprezentativní kombinaci, podporující co nejširší a nejotevřenější diskusi o společensky relevantních tématech⁶.

---

⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2008, č. j. 7 As 38/2007 - 78

⁵ Nejvyšší správní soud, č. j. 7 As 23/2010-73

⁶ Nejvyšší správní soud, č. j. 7 As 23/2010-73

Pro naplnění povinnosti pro zpravodajské a politicko-publicistické pořady a spočívající v nezbytnosti jejich objektivitu a vyváženosti, je třeba právní pojem objektivitu vnímat optikou, která je vyjádřena tezí uplatňující se v soudním řízení „audiatur et altera pars“ (budiž slyšena i druhá strana). V televizním zpravodajství nelze zcela kopírovat principy dané soudnímu řízení. Jestliže výjimečně z důvodu naléhavosti nelze poskytnout prostor k vyjádření kritizované straně, anebo si nelze obsah informace ověřit, musí být na to divák upozorněn, má-li být informace vnímána jako objektivní a vyvážená. Objektivitu a vyváženost pořadu je třeba vnímat jako celek, neboť jako celek také působí na diváckou veřejnost⁷. Pokud však za onu „druhou stranu“ vystupuje redaktor provozovatele televizního vysílání, není takový způsob zpracování akceptovatelný. Nelze totiž plnohodnotně nahradit bezprostřední vyjádření stanoviska druhé strany komentářem redaktora oproti ostatním účastníkům, kteří dostali v pořadu takový časový prostor, v němž se mohli k věci sami vyjádřit. Stejně tak je irelevantní, že byly následně odvysílány informace o dané záležitosti, které stanoviska druhé strany obsahovaly, či původní sdělení doplňovaly. Pozdější vysílání totiž již nutně zasáhne jiný druh diváků než původní pořad a není způsobilé uvést na pravou míru informace, které původně zazněly. Je očividné, že žádný formát pořadu neumožňuje na ploše několika málo minut detailně popsat problematiku, jíž se pořad věnuje, nicméně není možno ve vztahu k ustanovení § 31 odst. 2 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání ustoupit od zákonem stanoveného požadavku, aby zazněly v pořadu základní objektivní informace, aby bylo možno utvořit si alespoň základní představu o stanovisku jednotlivých subjektů, jichž se předmětná věc dotýká⁸. Není tedy možné vysílat pořad či jeho oddělitelnou část, která není založena na principu objektivitu a vyváženosti s tím, že tato zásada byla naplněna při pozdějším vysílání obdobného pořadu či na jiném programu.

3. Právní moc určovat obsah vysílání České televize

Otázka, kdo určuje konečnou podobu zpravodajských a politicko-publicistických

---

⁷ Nejvyšší správní soud 8 As 61/2009 - 61

⁸ Městský soud v Praze, sp. zn. 10 Ca 242/20007

pořadů vysílaných Českou televizí, není právními předpisy přímo stanovena, dá se však dovodit výkladem zákona a dalších předpisů. Dle ustanovení čl. 5, odst. 5.17 Kodexu České televize je za obsah zpravodajských a aktuálněpublicistických pořadů odpovědný šéfredaktor příslušné redakce. Toto ustanovení je očividně neplatné, neboť odporuje ustanovení § 32, odst. 1), písm. a) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, dle kterého nese odpovědnost za obsah vysílání provozovatel vysílání, tedy Česká televize⁹. Vzhledem k tomu, že odpovědnost za obsah vysílání nese Česká televize, musí o konečné podobě zpravodajských a politicko-publicistických pořadů rozhodovat osoby, které jsou pověřeny řízením této právnické osoby, a to na příslušném stupni řízení. Rozsah oprávnění rozhodovat o konečné podobě zpravodajských a politicko-publicistických pořadů vysílaných Českou televizí by pak měl vyplývat z organizační struktury České televize, což je možno dovodit i ustanovení čl. 23, odst. 23.2 Kodexu České televize, který stanoví, že Česká televize neumožní nikomu mimo její platnou organizační strukturu rozhodovat o zařazení nebo nezařazení určité informace nebo materiálu do programu. Toto ustanovení je doplněno o ustanovení čl. 5, odst. 5.16 Kodexu České televize, dle kterého může mimo organizační strukturu redakce do obsahu konkrétní zprávy nebo rozhodnutí o jejím zařazení či pořadí zasáhnout jen generální ředitel nebo jím pověřený vedoucí pracovník České televize, a to pouze v případě, kdy je z okolností zřejmé, že uveřejněním zprávy došlo nebo naléhavě hrozí, že dojde k porušení zákona. Pokyn, kterým tak bude učiněno, musí být dán šéfredaktorovi příslušné redakce písemně.

Ustanovení čl. 5, odst. 5.17 Kodexu České televize tedy není možno vykládat tak, že by šéfredaktor příslušné redakce odpovídal za obsah zpravodajských a aktuálněpublicistických pořadů v právním významu termínu „odpovědnost“, ale jako oprávnění, ale i povinnost šéfredaktora příslušné redakce určovat konečný obsah zpravodajských a aktuálněpublicistických pořadů. Tento závěr vyplývá i z ustanovení čl. 5, odst. 5.16 Kodexu České televize, dle kterého se při přípravě obsahu zpravodajství a aktuální publicistiky uplatňuje redakční autonomie. Jedná se tedy o

---

⁹ Obdobné ustanovení obsahoval již zrušený zákon č. 81/1966 Sb., o periodickém tisku a o ostatních hromadných informačních prostředcích

autonomii redakce, a nikoli o autonomii redaktorskou. Vedoucí pracovníci mají za tímto účelem povinnosti vyloučit vnější vlivy, jimiž by mohlo být ovlivněno zařazení, pořadí nebo obsah informací ve vysílání, nemohou však vyloučit vliv svůj vlastní, ke kterému jsou navíc povinováni.

4. Shrnutí

Rada České televize je povinna se podnětem zaměstnanců České televize týkajícího se objektivní a vyváženosti zabývat, neboť se dle § 8, odst. 1), písm. h) a i) zákona o České televizi jedná o stížnost týkající se generálního ředitele a plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání a naplňování zásad vyplývajících z Kodexu České televize. Rada České televize je však oprávněna se zabývat tímto podnětem pouze v rozsahu toho, zda Česká televize poskytuje objektivní, ověřené, ve svém celku vyvážené a všestranné informace pro svobodné vytváření názorů a zda generální ředitel neporušil některou ze svých povinností stanovených zákonem, Statutem České televize, Kodexem České televize, jinou interní normou či smlouvou. Okruh otázek, který není uveden mezi pravomocemi Rady České televize v ustanovení § 8, odst. 1 zákona o České televizi (jako např. proces vytváření programů), je mimo rozhodovací pravomoc Rady České televize, neboť dle ustanovení § 8, odst. 4) zákona o České televizi nesmí Rada České televize ani její členové přímo zasahovat do výroby a vysílání televizních pořadů. Rozhodnutím Rady České televize nesmí být přímo zasaženo do výroby a vysílání televizních pořadů. Pojem objektivní a vyvážené informace nelze zcela přesně právně definovat. Interpretace neurčitého právního pojmu je pak zcela v kompetenci Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, která musí nejprve tento neurčitý právní pojem objasnit a určit jeho rozsah a poté vyhodnotit, zda okolnosti konkrétního případu lze zařadit do rámce daného neurčitého právního pojmu. Objektivní a vyváženou informací je informace relevantní. Ustanovení § 31 odst. 2 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání je vykládáno jako obecná povinnost provozovatele vysílání poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů, a to ve všech typech pořadů, které do svého vysílání zařazuje a v nichž je zachování takové povinnosti z hlediska obsahu vysílání

relevantní. Obdobné ustanovení, které obsahuje zákon o České televizi, stanoví, že požadavek na vyváženost informací je povinností poskytovat „ve svém celku“ vyvážené informace pro svobodné vytváření názorů, což znamená respektovat zásadu vyváženosti ve vztahu ke svým programům, resp. vysílání jako celku.

Povinnost stanovená v § 31 odst. 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání je z hlediska svého zařazení i účelu v zákoně vůči povinnosti stanovené v odst. 2 speciální. Vztahuje se pouze na pořady zpravodajské a politicko-publicistické, kde nestačí dodržovat zásadu objektivitu a vyváženosti podle odst. 2, nýbrž je třeba ji promítnut do zachování svobodné soutěže politických sil ve společnosti. Zásada vyváženosti tak spočívá v požadavku na rovnoměrné zastoupení politických alternativ, co do rozsahu a úpravy zpravodajství. Je jednoznačné, že respektování zásady objektivitu a vyváženosti zpravodajských a politicko-publicistických pořadů je nutno vztahovat ke každému jednotlivému pořadu, ale zároveň je potřeba zajistit, aby nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Z výše uvedeného vyplývá, že ustanovení odstavce druhého § 31 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání požaduje respektování zásad objektivitu a vyváženosti pro každý jednotlivý pořad, ustanovení odstavce třetího téhož paragrafu, které je ve vztahu k odstavci druhému ustanovením speciálním, požaduje respektování zásad objektivitu a vyváženosti nejen pro každý jednotlivý pořad, ale zároveň zakazuje jednostranně zvýhodňovat politické strany nebo hnutí v každém program provozovatele vysílání ve svém celku. Tyto dvě povinnosti nejsou v rozporu, ale vzájemně se doplňují a předmětná ustanovení jsou ve vztahu ustanovení obecného a zvláštního. V některých případech jde rozhodovací praxe Nejvyššího správního soud ještě dál a vyžaduje objektivitu a vyváženost i části pořadu, která se zabývá určitým tématem. Odpovědnost za obsah vysílání nese Česká televize a z tohoto důvodu musí o konečné podobě zpravodajských a politicko-publicistických pořadů rozhodovat osoby, které jsou pověřeny řízením této právnické osoby, a to na

příslušeném stupni řízení. Rozsah oprávnění rozhodovat o konečné podobě zpravodajských a politicko-publicistických pořadů vysílaných Českou televizí by pak měl vyplývat z organizační struktury České televize.

S pozdravem

JUDr. Aleš Rozehnal, Ph.D.

advokát